

**[Christmas Møller.]**

ledes, at vi i Dag skal gøre Regeringens Bo for denne anden Rigsdagssamling op.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var i godt Humør. Han har været det alle de Gange, hvor han enten har skullet byde Regeringen velkommen eller har skullet takke den. Han takkede den allerede den første Sommer, kan jeg huske, Sommeren 1929, for, hvor glimrende den havde været, og efter det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Mening gaar det stadig frem. Han sagde, at denne Regering havde for et Par Dage siden af en af Venstres ledende Mænd faaet en politisk Kompliment, en første Klasses Kompliment, nemlig den, at der ingen politisk Situation var i Landet. Det er for saa vidt rigtigt, at dette blev sagt, og i øvrigt ogsaa blev tiltraadt gennem de Bemærkninger, jeg fremsatte, men er det nu i og for sig nogen saa forfærdelig stor Kompliment til Regeringen? Saaledes som den har bygget hele sin Tilværelse, er det klart, at politiske Situationer, som vi kendte dem tidligere under Mindretalsregeringer, opstaar ikke paa samme Maade, og derfor sidder den nuværende Regering i mange Henseender bedre og stærkere, end Mindretalsregeringer tidligere gjorde det; jeg skal blot minde om, da vi sidste Gang havde en Regering, som bar den nuværende højtærede Statsministers Navn, da var Forholdene langt mere usikre end nu, og da var det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ikke nær saa tilpas som i Øjeblikket. At der ikke er nogen politisk Situation i den sædvanlige Forstand, er altsaa rigtigt, men det er jo heller ikke det afgørende i den Situation, vi staar i.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen remsede op, saaledes som han plejer, hele den Række af Lovforslag, som var blevet vedtaget, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen fik oven i Købet Lovforslaget om Stempelfrihed for Obligationer med. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen glemte, at Regeringen ogsaa har faaet gennemført et Forslag til Lov om Forbud mod Indførsel af visse Dyrearter, hvilket antagelig skal benyttes af det ærede Medlem, naar han nu har faaet det at vide og husker det næste Gang, til at fremhæve, hvilken overordentlig forstandig økonomisk Politik der er ført paa hele dette Omraade. Man skulde jo egentlig have ventet, at den anden Rigsdagssamling under et Ministerium, der har ordnet sine Forhold stærkt og fast, skulde blive den store positive Samling, hvor det lykkedes Regeringen paa de almindelige politiske Sagers Omraade at gennemføre visse Foranstaltninger. Denne Regering, der sad saa

fast, der var saa sikker, skulde efter min Opfattelse paa en ganske anden Maade end nogen anden Regering kunne tage fat paa Foranstaltninger overfor de økonomiske Spørgsmaal, som i ganske særlig Grad melder sig.

Naar det ikke har været Tilfældet, er det jo ikke, fordi Regeringen ikke har givet Rigsdagen Stof til Overvejelse. Der er i alt i denne Rigsdagssamling blevet behandlet ca. 100 Lovforslag, fremsatte af Regeringen. De allerfleste af dem har vi haft til Behandling i begge Rigsdagens Ting, og naar jeg nu skal gøre Regeringens hele Politik i Rigsdagssamlingen 1930—31 op, saa vil der være Grund for mig til, saaledes som det er rimeligt, at dele hele dette Stof i de tre Dele, hvoraf alt politisk Arbejde i Virkeligheden bestaar: det rent saglige Arbejde, som enhver Regering arbejder med, rent saglige Love, hvis Betydning jeg ikke skal underkende, og hvis store Betydning ogsaa for Befolkningens daglige Liv kan være meget omfattende, men som der dog ikke er knyttet den store politiske Interesse til; for det andet de store almindelige politiske Spørgsmaal, som danner Grundlaget, kan jeg sige, for Partiernes Stilling, for de politiske Programmer, altsaa Spørgsmaal som: den økonomiske Politik i Landet under normale Forhold, den Jordpolitik, der skal føres, Sociallovgivningen, Forsvarsspørgsmaalet o. s. v.; og endelig det tredje Omraade, det, som denne Regering efter min Opfattelse burde have sat ind paa mere end nogen anden Regering, fordi den paa en saa særdeles kraftig Maade selv bød sig til som den, der skulde løse Tidens Vanskeligheder, nemlig den Lovgivning, der skulde fremspringe af de ekstraordinære økonomiske Forhold, den Krisetidslovgivning, som man kunde have forlangt, at denne Regering i særlig Grad havde taget sig af.

Med Hensyn til den første Del, det rent saglige Omraade, er Forholdet det, at det lykkedes Ministeriet Stauning i sidste Rigsdagssamling at gennemføre en Række Love, Bankloven, Aktieloven, Straffeloven og andre, og dette har antagelig ført til, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i sin Ordførertale i Dag sagde, at Oppositionspartierne, altsaa ogsaa mit Parti, var noget usikre overfor Regeringen: mit Parti vidste ikke rigtig, hvad det vilde, det havde i en vis Periode været med til at gennemføre en Del Foranstaltninger og i en anden Periode havde man sagt nej til Regeringen.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at det konservative Parti